21/04/2021

Δρ. Ελπιδοφόρος Σωτηριάδης: «Το εμβόλιο για τον κορωνοϊό – Μύθοι & Πραγματικότητα»

/ Επικαιρότητα

Μια ενδιαφέρουσα προσέγγιση στο ζήτημα της πανδημίας του κορωνοϊού παρουσίασε την Δευτέρα 19 Απριλίου 2021 στη Σχολή Γονέων – Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κατερίνης ο προσκεκλημένος Ιατρός Εργασίας και Επιδημιολόγος Δρ. Ελπιδοφόρος Σωτηριάδης με θέμα: «Το εμβόλιο για τον κορωνοϊό … Μύθοι & Πραγματικότητα». Με ανατρεπτική διάθεση και επιστημονική συλλογιστική, αναπτύσσοντας μια εκτεταμένη επιχειρηματολογία, ο κ. Καθηγητής αμφισβήτησε ανοιχτά και ευθέως την ‘‘πολιτική ορθότητα’’ διαφόρων μέτρων ελέγχου και προσεγγίσεων τα οποία ζήσαμε στα αλλεπάλληλα «κύματα» της τρέχουσας πανδημίας, αρκετά από τα οποία έχουν παγιωθεί και τελικά εφαρμόστηκαν ως «συστημικό πλέγμα μέτρων» από τις περισσότερες

κυβερνήσεις του πλανήτη.

Η ομιλία του οικοδομήθηκε σε τρία διακριτά επίπεδα εκ των οποίων εξ' ορισμού το δεύτερο και το τρίτο παρουσίασαν το μεγαλύτερο ενδιαφέρον. Σε ένα πρώτο επίπεδο, το πληροφοριακό, ο κ. Καθηγητής γενίκευσε και συμπύκνωσε το ιατρικής φύσεως γνωστικό υλικό για τον κορωνοϊό. Ανέλυσε ζητήματα περί της φύσης των μικροβίων και ειδικότερα περί του επίμαχου κορωνοϊού, των βασικών δομικών χαρακτηριστικών του και των τρόπων μετάδοσής του, των προϋποθέσεων ανάπτυξης των λοιμώξεων που προσβάλλουν τον οργανισμό και των αρνητικών επιδράσεών τους στον άνθρωπο.
Στο δεύτερο, σημαντικότερο και φανερά εκτενέστερο μέρος της ομιλίας του, αυτό της διαφορετικής προσέγγισης για τα μέτρα ελέγχου, ο κ. Καθηγητής έβαλε κατά πολλών περιοριστικών μέτρων που επιβλήθηκαν από τις πολιτικές ηγεσίες με στόχο την προστασία της δημοσίας υγείας, ασκώντας έντονη κριτική και θεωρώντας ότι αυτά δεν εξυπηρετούν αυτόν καθ' αυτόν τον σκοπό της δημόσιας υγείας, ο οποίος ενέχει, πέραν από τη σωματική, και την ψυχική και κοινωνική διάσταση της ανθρώπινης υγείας. Αντλώντας επιχειρήματα από τις διατάξεις της Οικουμενικής Διακήρυξης του ΟΗΕ περί των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και από τους κώδικες της Βιοηθικής ισχυρίστηκε ότι οι ανθρώπινες κοινωνίες αβασίμως «τυραννοκράτηθηκαν» από τα άκρως περιοριστικά μέτρα και αστόχως καταστρατηγήθηκαν οι θεμελιώδεις ατομικές ελευθερίες και δη στο βαθμό που προσβλήθηκε και περιθωριοποιήθηκε η ίδια η ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Μάλιστα ο κ. Καθηγητής επικέντρωσε την οξεία αντίθεσή του στην χρήση μάσκας σε εξωτερικούς χώρους η οποία δεν υποστηρίζεται από επιστημονικά δεδομένα θεωρώντας την ιατρικώς μη ενδεδειγμένη και κυρίως αναποτελεσματική. Σε συνδυασμό με τα παραπάνω υπονόησε ότι θα έπρεπε να επιλεγεί μια διαφορετική διέξοδος και πρακτική φόρμουλα για να επιτευχθεί η λεγόμενη «ανοσία της Κοινότητας». Κεντρική θέση του, εξάλλου, ήταν ο ισχυρισμός ότι η νοσηρότητα και θνητότητα του κορωνοϊού είναι περίπου οι ίδιες ή ακόμη και ηπιότερες με αυτές του ιού της γρίπης και προς τούτο επικαλέστηκε συγκριτικά στατιστικά στοιχεία ιδίως για τους θανάτους στα διαστήματα προ και κατά την διάρκεια της πανδημίας. Σε σχετική υποθετική ερώτηση απέφυγε να εκτιμήσει σε ποια ποσοτικά μεγέθη θα κατέληγαν οι παραπάνω στατιστικοί δείκτες αν δεν λαμβάνονταν τα γνωστά περιοριστικά μέτρα από τις κυβερνήσεις και συνεπαγωγικά οι ποιες θα ήταν ενδεχομένως οι τάσεις μόλυνσης και μεταδοτικότητας του ιού στην κοινωνία αν οδηγούμασταν σε de facto κατάρρευση των εθνικών συστημάτων υγείας. Παράλληλα, με σαφή διάθεση αναθεωρητισμού, ο κ. Καθηγητής έκανε μνεία σε συγκεκριμένη επιστημονική μελέτη με βάση την οποία αναφέρεται ότι ένα τμήμα της πρωτεΐνης ακίδας του κορωνοϊού είναι δυνατόν να έχει «τροποποιηθεί», από άγνωστη πηγή, ίσως δηλαδή να αποτελεί μια ανθρώπινη «παρέμβαση» παρά ένα «γεννηθέν» στη Φύση μικρόβιο.

Στο τρίτο και τελευταίο επίπεδο της ομιλίας του, αυτό που αφορούσε το εμβόλιο για τον κορωνοϊό και την περί αυτού συμβουλευτική, ο κ. Καθηγητής υπερθεμάτισε, καταρχάς, ότι σύμφωνα με τον «Κώδικα της Νυρεμβέργης» κανένα πείραμα που οδηγεί σε θάνατο ή σε μόνιμη υποβάθμιση της ανθρώπινης υγείας δεν πρέπει να πραγματοποιείται. Ως εκ τούτου, κάθε εμβόλιο πρέπει να παράγεται μετά από τις σχετικές επιστημονικές μελέτες και να διατίθεται προς ευρεία, μαζική χρήση μόνο μετά από έγκριση των αρμόδιων αρχών. Σε κάθε περίπτωση, κανείς δεν δικαιούται να μεταχειρίζεται τους ανθρώπους ως πειραματόζωα και επί τούτου έφερε ως ιστορικό παράδειγμα το πείραμα για τη θεραπεία της σύφιλης που είχε ξεκινήσει στις ΗΠΑ το 1932.

Το εμβόλιο τελικά, που όπως υπογράμμισε ο κ. Σωτηριάδης, δυνητικά μπορεί να έχει και ούτως ή άλλως διαπιστωμένα εμφανίζει σημαντικές παρενέργειες, δεν μπορεί να είναι υποχρεωτικό για τον οποιονδήποτε, διότι αυτό παραβιάζει κάθε ιατρική δεοντολογία και οδηγεί σε νομικά και πολιτισμικά επικριτέο καταναγκασμό. Αντιθέτως η χορήγηση του εμβολίου απαιτεί τη σαφή συναίνεση του εμβολιαζόμενου, η δε χρεία της πραγματοποίησης του, πέραν από ζήτημα ελεύθερης επιλογής και πρωτίστως ατομικής ευθύνης, είναι αντικειμενικώς και ουσιωδώς συνάρτηση της υποκειμενικής κατάστασης υγείας και των δεδομένων του ιατρικού φακέλου του καθενός και της αντίληψης του περί ανάληψης ρίσκου.

Στο τέλος της ομιλίας του ο κ. Καθηγητής απάντησε σε πληθώρα σχετικών με το ζήτημα ερωτήσεων με στόχο την καλύτερη κατανόηση των θεμάτων που παρουσίασε από τους ακροατές. Η γενική αίσθηση πάντως ήταν ότι με την εναλλακτική εκφορά του λόγου και των επιχειρημάτων του πρόσφερε γόνιμο πεδίο προβληματισμού σε όλους μας.

ΑΝΟΙΚΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΓΟΝΕΩΝ
ΕΠΕΤΕΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΤΑ
30 ΧΡΟΝΙΑ
ΣΧΟΛΗ ΓΟΝΕΩΝ
ΑΝΟΙΚΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
Ελπιδοφόρος Σωτηριάδης
Εμβόλιο για τον Κορωνοϊό
Μύθοι & Πραγματικότητα
Κωνσταντίνος Κορομπίλης
Ελπιδοφόρος Σ. Σωτηριάδης